

Fasankokken vendte tilbage til den døde modstander og slæbte den fem meter hen ad græsset. Foto: Jørgen Nøhr.

„Fasandræberen“

BRØVST: Jørgen Nøhr fra Attrup overværede i foråret en dramatisk kamp mellem to fasankokke. – De sloges bravt, men den ene fik hurtigt overtaget. Den hoppede og fløj op i luften over den anden og brugte sporerne, indtil modstanderen døde. Da fasankokken forlod skuepladsen, gik jeg ud for at kigge nærmere på den slagte, og jeg besluttede at lade den ligge til ræ-

ven, fortæller han. – Sejrrherren havde dog ikke fået nok; efter fem minutters tid vendte den stadig optændt af arrigskab tilbage og bed sig fast i den døde kok og slæbte den omkring fem meter, før den fik nok og forsvandt. Næste morgen var der ryddet op, så ræven havde sikkert snuppet den, gætter Jørgen Nøhr.

Hedepletvinge behøver hjælp

Vesthimmerlands Kommune efterlyser interesserede frivillige med tid og interesse i at hjælpe til med praktiske opgaver, der kan forbedre hedeplettingens levesteder. Du kan fra august finde flere informationer på www.naturekspeditionen.dk, eller du kan kontakte naturvejleder Karin Winther på karin@naturekspeditionen.dk. Foto: Karin Winther.

VESTHIMMERLAND: På grund af en kraftig forringelse af levestederne er dagsommerfuglen hedepletvinge nu så fåtallig, at den er kommet på den danske rødliste over arter, der er i fare for at uddø. – I dag er der kun få kendte steder i Danmark, hvor den stadig findes. En af lokaliteterne er „De Himmerlandske Heder“, hvor både Aalborg Kommune og Vesthimmerlands Kommune gør en særlig indsats for at understøtte levevilkårene, så flere dagsommerfugle overlever, for-

tæller naturvejleder Karin Winther, Vesthimmerlands Kommune. – Sommerfuglens larver lever udelukkende af planten djævelsbid, der vokser i områder med meget mager og næringsfattig jordbund. Derfor er det altafgørende, at der er nok djævelsbid, hvis hedepletvingen skal overleve. I august vil vi forsøge at finde, registrere samt håndluge rundt om djævelsbid, så vi sikrer, at området, hvor de lever, forbliver lysåbent, fortæller Karin Winther.

Et af de tre bæverbo, der er i området. Foto: Karin Winther.

Bævertælling

VESTHIMMERLAND: Der blev sidst i april foretaget en bævertælling ved Sønderup Å og Vidkær Å, hvor der var konstateret bæver. – I forbindelse med tællingen observerede vi kun bævere, men de var i hver deres vandløb, fortæller naturvejleder Karin Winther, Vesthimmerlands Kommune. – Til gengæld har vi

siden fundet tre beboede bæverbo, og der er blevet observeret unger i Vidkær Å. Vi er her i starten af juni tillige ret sikre på, at der også er unger i et bo i Sønderup Å, så vi har glædeligt allerede en fin lille bæverbestand i området, konstaterer Karin Winther

Har du en god historie,

som du mener fortjener offentliggørelse, så tøv ikke med at kontakte Jægers lokalredaktør!

Maria Metzger · Næstrupvej 41, 7700 Thisted · Tlf.: 40 98 06 09 · E-mail: loknord@jaegerne.dk

Sommerbuk med bue

Klaus Jensen fik i år sin første sommerbuk nedlagt med bue. Privatfoto.

SÆBY: Klaus Jensen var den 16. maj inviteret på bukkejagt hos en anden buejæger. – Jeg har skudt med bue i seks år og har nedlagt råvildt, fasan, hare, ræv, krage, kaniner på Endelave og på havjagt edderfugl, men jeg har ikke haft heldet med mig i bukkejagten. Det regnede kraftigt, så vi startede med en kop kaffe, men da regnen ved 18-tiden stilnede af, gik vi ud til hver vores stige, fortæller Klaus Jensen. – Efter en halv times tid kom en buk ud. Det virkede, som om den var jagtet af en større buk. Den faldt dog til ro og begyndte at esse langs et hegn, mens den kom nærmere og nærmere. Jeg trak buen, men bukken vendte aldrig siden til, så efter to minutter måtte jeg slippe. Bukken gik under stigen og fornemmede måske min tilstedeværelse, men efter 10 meter begyndte den atter at esse, og jeg fik atter trukket

buen. Da den stillede sig med siden til, lod jeg pilen gå. Lyden var rigtig, men bukken forsvandt ned ad en skrænt, siger han. – Ved buejagt er det vigtigt at vente, inden man nærmer sig et dyr, der er forsvundet ud af syne. Min kammerat og jeg gik efter et par timer ud for at se efter den. Der var heldigvis masser af schweiss, og min buk lå forendt 20-30 meter nede ad skrænten, så jeg var rigtig glad, siger Klaus Jensen, der er formand for Sæby Buejæger, en underafdeling af Sæby og Omegns Jagtforening.

Se flere nyheder
fra området
i medlemsbladet

Grim anskydning

NØRAGER: – Den 16. maj have jeg om morgenen to eftersøgninger, da jeg blev ringet op af en jæger, der i en kornmark øst for Nørager havde observeret en buk med en grim anskydning. Jeg bad ham holde øje med den, og da jeg var færdig med de to andre eftersøgninger, mødtes vi. Hunden fik hurtigt kontakt, så jeg slap den, og kort efter kunne jeg aflive bukken, fortæller schweisshundefører Kay Viggo Kræfting. – Jeg har siden forhørt mig hos mine kollegaer i området, men ingen har fået denne buk indmeldt. Det fortæller mig desværre, at vi stadig har lang vej at gå, før alle jægere forstår vigtigheden af at tilkalde en schweisshundefører, selv hvis man er i tvivl. Men den

pågældende jæger kan dog ikke have været i tvivl. Bukken er ramt spidst forfra, og kuglen har fulgt siden af kroppen og smadret køllen, så der har ligget kødstumper og blod på anskudsstedet, konstaterer Kay Viggo Kræfting. – Jeg mener, at mange jægere fortsat har en for lav moral, hvad anskydninger og formodede forbiskud angår. Desuden vælger mange desværre også først at søge med egen hund, fordi de fejlfortolker tegnene på anskudsstedet. F.eks. tager mange fejl af lunge-schweiss og knoglemarv fra et forløb, og hvis et dyr først rejser fra et sårleje med et overskudt forløb, er det umådeligt svært eller umuligt at finde dyret, beklager Kay Viggo Kræfting.

Jægeren bag denne grimme anskydning kan ikke have været i tvivl om, at der skulle tilkaldes en schweisshund. Men heldigvis blev bukken observeret af en ansvarlig jæger i området, så schweisshundefører Kay Viggo Kræfting kunne opspore og aflive den. Foto: Kay Viggo Kræfting.

Styrket viden om dåvildt

HJORTEVILDTGRUPPE VEST-SALLING vil gerne slå et slag for øget information, især om dåvildt. Kronvildt er meget ofte i centrum, mens der nok mangler mere snak og viden om dåvildt og forvaltning af dåvildt, mener gruppen.

Derfor har gruppen fået udarbejdet en folder, som man gerne vil have udbredt i Sallingområdet. Derudover vil man gerne have et samarbejde mellem de to hjortevildtgrupper i Salling (Vestsalling og Nordøstsalling), således at man bl.a. laver en fælles optælling af bestanden og styrker orienteringen af både lodsejere og jægere i Salling.

Begge grupper er frivillige og „uofficielle“ forstået på den måde, at de – trods navneligheden – ikke skal forveksles med de officielle hjortevildtgrupper, nedsat under Vildtforvaltningsrådet.

Den omtalte folder er udarbejdet i samråd med jæggerrådet i Skive Kommune og medlem af Hjortevildtgruppe Vestsalling, Jonas Jakobsen.

– Fordi forvaltningen af dåvildtet i Skive Kommune i vid udstrækning er baseret på frivillighed, gør det nødvendigheden af information om dåvildtet og dets biologi og adfærd endnu mere påtrængende, mener Jonas Jakobsen.

– Med udgangspunkt i folderen vil vi gerne øge kendskabet til dådyr, da vores erfaring er, at alt for få kender konsekvenserne ved den afskydning, de udfører, fortæller Jonas Jakobsen.

– Vi vil i samme omgang også gerne fortælle lidt om, hvad vi arbejder med i den frivillige hjortevildtgruppe, og hvorfor vi går frivillighedens vej. Der er megen snak og debat om kronvildt i medierne, men meget lidt fokus på dåvildt. Det er en skam, da viden om dåvildt og dets biologi er en betingelse for, at jægerne kan lave en hensigtsmæssig og afpasset forvaltning.

– Det er vigtigt at fokusere på afskydning af dåer og kalve for at bevare en fornuftig kønsfordeling, og hvad hjortene angår, så bør jægerne vide, at det kun er de store hjorte, der får lov til at beslå dåerne, oplyser Jonas Jakobsen.

– Jeg har en svag mistanke om, at nogle jægere frygter, at disse hjortevildtgrupper kun vil frede dåvildtet og kontrollere afskydningen. Men flertallet af os i hjortevildtgrupperne på Salling er altså også jægere med interesse i at jage denne spændende og flotte hjortearter. Det skal bare ske på et bæredygtigt grundlag, og det er hele fundamentet for vores arbejde, understreger Jonas Jakobsen.

Nogle kalder dådyr for den smukkeste af de danske hjortevildtarter. Her en hel hjorterudel på den frie vildtbane ved højlys dag (Nordfyn). Dådyr kan være meget stationære, og derfor er nødvendigheden af viden og enighed om fælles forvaltning ekstra påtrængende. Foto: Max Steinar.

De 105 deltagere blev delt i 11 mindre grupper, som hver især skulle debattere mulige ændringer i forvaltningen. Det skabte livlig snak! Foto: Claus Sørensen.

Møde om kronvildt

HAMPEN Hallen lagde rammer til, da Hjortevildtgruppe Midtjylland og Nørlund og Gludsted Hjortelav havde kaldt sammen til diskussion om ændringer i kronvildtforvaltningen.

Formanden for Hjortevildtgruppe Midtjylland, Hans Schougaard, fortalte, at der fra landbruget, skovbruget og naturfredningsforeningens side er foreslået stramninger, herunder arealbegrænsninger.

De 105 fremmødte blev inddelt i mindre arbejdsgrupper, som skulle diskutere, hvad man lokalt gerne så ske af ændringer.

Sekretær i jæggerrådet i Ikast-Brande Kommune, Bent Jensen, har lavet nedennævnte referat. De punkter, der er nævnt som indstillet, var der flertal for i forsamlingen.

Følgende foreslås om jagten på kronvildt ved næste revision af jagtloven:

Forsamlingen ønsker ingen arealbegrænsning.

Hjorte: Forsamlingen indstiller

at afvente udviklingen på baggrund af de nuværende fredninger, inden der indføres flere begrænsninger.

Hind og kalv: Forsamlingen indstiller længere jagttid – flere timer og flere dage.

Områdeinddeling: Forsamlingen indstiller, at der er ens jagttid i Jylland syd for Limfjorden. Med mulighed for lokale særfredninger.

Staten: Forsamlingen indstiller, at staten inviterer/informerer omegnens naboer efter samme parole, når der holdes jagter. På disse dage må jægerne stille stiger op i skel.

Ovenstående var, hvad der kunne opnås flertal for. Herudover var der en mængde forslag.

Et stort mindretal ønskede begrænsninger i brunstperioden, hvorefter der skal være fri jagt på hjortevildtet.

Det var et gennemgående tema både på sedler og i de mundtlige indlæg, at man ønsker et tættere samarbejde med staten.

Se flere nyheder fra området i medlemsbladet

Har du en god historie,
som du mener fortjener offentliggørelse, så tøv ikke med at kontakte Jægers lokalredaktør!

Max Steinar · Harbovad 9, Funder, 8600 Silkeborg · Tlf.: 87 24 20 70 · E-mail: lokmidt@jaegerne.dk

Kæmpe interesse for ulveinfo

SILKEBORG MEDBORGERHUS knagede i murværket, da det første af fire ulveinfomøder blev afholdt her. Syv minutter før mødestart måtte man lukke dørene – da var over 250 mennesker i lokalet, og kom der flere ind, ville brandmyndighederne knurre.

Det var ung og gammel, byboere, skovfolk og landboere, der var til stede. Lige efter velkom-

sten bad hovedværten – Naturstyrelsen – forsamlingen tilkendegive indstillingen til ulvens genkomst i Danmark, hvor man ved at sende „1“ via en sms var helt positiv, og hvor „5“ var helt negativ. Til stor overraskelse for to fagfolk, lokalredaktøren talte med inden mødestart, var der 67 procent af de tilstedeværende, som trykkede enten 1 eller 2.

Altså positiv eller overvejende positiv over for ulv.

Repræsentanter for samtlige grønne organisationer i Vildtforvaltningsrådets ulvegruppe – som har udarbejdet forvaltningsplanen for ulv – var til stede. Mødet startede med et indlæg af direktøren for Skandinavisk Dyrepark, Frank Vigh-Larsen, som har rig erfaring med ulv grundet parkens mangeårige hold af arten.

Vigh-Larsen lavede et historisk tilbageblik for at afdække, hvorfor frygten for ulv sidder så dybt i mange mennesker. Selv om der kun uhyre sjældent har været angreb på mennesker; det sidste angreb af en vild ulv på en europæer, som endte med dødelig udgang, var i 1974. Vigh-Larsen fortalte, hvordan kirken i middelalderen havde fremmanet en opfattelse af ulven som djævelen selv, og denne frygt havde fået ekstra næring af diverse eventyr, fortællinger og snak.

Mads Flinterup, Danmarks Jægerforbund, viste blandt andet en planche med ulvens fødevalg

Via en sms-afstemning blev deltagerne bedt om at stemme før og efter mødet. Her er den afsluttende afstemning. Foto: Max Steinar.

Lokalet var proppet til sidste plads, da Danmarks første ulveinfomøde løb af stablen i Silkeborg. Foto: Max Steinar.

ud fra tyske undersøgelser af ulvelort. Det er alt overvejende råvildt og dernæst kronvildt, der må holde for (og vildsvin), og da bestanden af kronvildt de senere år er tiltaget med cirka 13 procent om året, var der føde nok til ulvene. Beregninger fra Aarhus Universitet viser, at blot 10 procent af hjortevildtbestanden vil kunne brødføde en bestand på 100 ulve.

Flinterup fandt tryghed i en velfabrikeret forvaltningsplan, som bl.a. har taget højde for at fjerne eventuelle problemulve defineret som individer, der gentagne gange udviser uhensigtsmæssig adfærd.

Ulvehunden er løs!

SVOSTRUP: Flere bilister kiggede mere end én ekstra gang, da de så en ulv stå i vejkanterne og æde af en trafikdræbt fugl, nok en fasan. Selv da der holdt tre biler på tæt hold, blev ulven stående og åd.

Leo Holk fik tilsendt et foto fra to af sine arbejdskammerater, der havde haft oplevelsen. Han syntes, det var en mærkelig tam opførsel af en ulv.

Lokalredaktøren er enig. Og selv om vi nok skal vænne os til, at ulve tåler biler og maskiner på tættere hold, end mange mennesker forestiller sig, så er tryghed ved så udtalt nærkontakt ikke normalt for en ulv. Men der er næppe heller tale om en ulv. Mads Flinterup, Danmarks Jægerforbunds repræsentant i ul-

vegruppen under Vildtforvaltningsrådet, er meget sikker på, at der er tale om en hund. Begrundet i hovedform og manglende masse og tyngde i især hals og forkrop.

Den 3. marts var Sønderjylland på den anden ende. Da var der en bilist, som lavede en video af en ulv, der løb i vejkanterne. Den video blev vist ikke færre end cirka 100.000 gange, og bl.a. blev direktøren for Givskud Zoo, Richard Østerballe, interviewet til TV2 Syd og sagde, at han mente, der var tale om en ulv.

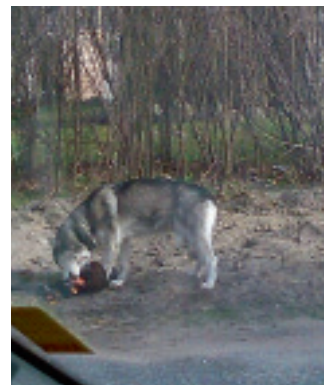
Men nej, der var tale om ulvehunden Kenzo. Ejeren af ulvehunden stod frem dagen efter og fortalte, at hendes tjekkoske ulvehund var stukket af fra den kennel, hvor den blev passet. Kenzo

havde forceret et cirka to meter højt hegn. Hundeejeren blev filmet, mens hun klappede sin logrende „ulv“.

Mange af de observationer, som er sket de sidste par år, har utvivlsomt været af ulvehunde. Dansk Hunderegister oplyser til Jæger, at der er 73 individer af tjekkoslovakisk ulvehund registreret pr. april 2015. I januar 2014 var det tal blot 43, så der er tale om en populær race i fremgang. Hertil skal lægges et større antal individer af racen saarloost wolfhund, som er en race fremavlet mellem en schæferhund og en ulv, ligesom tjekkoslovakisk ulvehund også er blevet det.

Lysten til at drage på udflugt er mere udtalt hos ulvehunde end hos almindelige hunde. Så

kig lige efter en ekstra gang eller to, hvis du ved højlys dag ser en „ulv“ jage en franskrøds-fed gråand i det lokale anlæg!

Dette er næppe en ulv, men sandsynligvis en ulvehund, som der efterhånden er registreret et større antal af. Privatfoto.

Købmand Hansen, der har doneret 10.000 kroner til Stausø Markvildtlavs vildtagre, flankeret af såteamet Christian Krog (t.v.) og Bjarne Christensen.

Flot donation til markvildtet

STAUSØ Markvildtlav tænker kreativt, når naturen og vildtet i området skal have en hjælpende hånd. For selv om de frivillige

kræfter rækker langt, når der f.eks. skal laves barjordsstriber og klippes græs på de åbne arealer, der er livsvigtige for, at

agerhønskyllingerne kan tørre efter regnvejr, så kommer man ikke uden om, at der også er udgifter forbundet med vildtple-

jen, for eksempel når der skal skaffes frø til vildtagre på de næsten 1.000 hektar jord, der er tilsluttet ordningen.

Men så er der heldigvis Købmand Hansen, Henne Strand, der ikke kun er naturelsker om en hals, men som også i sin egenskab af både købmand og sommerhusudlejer ved, hvor vigtigt det er, at egnen præsenterer sig bedst muligt for turisterne. På lavets forespørgsel slog han beredvilligt til og donerede hele 10.000 kroner, der er gået til såsæd til 30 vildtstriber, som i alt andrager ca. tre kilometer og dækker knap tre hektar. Dermed er lavet kommet et vigtigt skridt videre i bestræbelserne på at hjælpe det trængte markvildt og den øvrige natur i agerlandet.

Stausø Markvildtlav blev etableret i 2013. I begyndelsen bestod lavet primært af områder omkring Stausø, men med tiden er der også kommet arealer til omkring Fidde og Henne.

Ny vildtkonsulent

Ole Noe foran Naturstyrelsen Vadehavets administrationsbygninger i Lindet Skov, hvor han siden juni har arbejdet som vildtkonsulent.

VADEHAVET: Det blev den 44-årige forstkandidat Ole Noe, der blev ny vildtkonsulent hos Naturstyrelsen Vadehavet, da den hidtidige vildtkonsulent, Svend Hansen, i forsommeren gik på pension. Ole Noe kommer med en solid faglig baggrund for at varetage stillingen. Han har tidligere været skovrider hos forsvarret med ansvar for naturplejen på de militære arealer, og senest har han været chef for vildtsektionen i Danmarks Jægerforbund. Nu glæder han sig til at komme ordentligt i gang med de nye opgaver: - Jeg er glad for, at jeg fik mulighed for at komme netop hertil. Det er et spændende område med et fantastisk landskab og interessante naturområder og vildtarter, påpeger Ole Noe, der stammer fra Vestjylland og således trives fint med et liv på den vindudsatte vestkyst.

- Og netop jobbet afveksling

mellem kontorarbejde og opgaver, hvor man skal have gummi-støvlerne på og ud, er noget af det, jeg for alvor finder attraktivt ved stillingen, fortæller han. Jagtligt har særligt trækjagt og jagt med stående hund gennem tiden spillet en stor rolle for ham, mens det i de senere år især er riffeljagten, der har haft hans interesse. At det område, han er havnet i, er kendetegnet ved en stor fuglerigdom og spændende udfordringer med forvaltningen af kronvildtet, passer derfor godt sammen med hans jagtligge interesseområder.

Se flere nyheder
fra området
i medlemsbladet

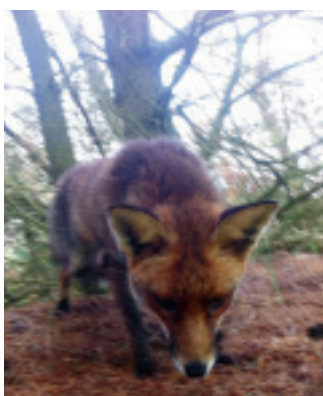

Har du en god historie, som du mener fortjener offentliggørelse, så tøv ikke med at kontakte Jægers lokalredaktør!

Hans Kristensen, Østergårdsvej 2, Lydersholm, 6270 Tønder · Tlf.: 21 47 87 49 · E-mail: loksyd@jaegerne.dk

Ræv på tæt hold

TINGLEV: At bukkejagten kan give anledning til meget uventede oplevelser, har Jørgen Juul Pedersen, Jejsing, et meget spændende eksempel på. Da han sad på anstand på jorden i

Ræven kom helt hen til bukkejægeren ...

et revir ved Tinglev, hørte han det pludselig pusle helt tæt på. Det var en undrende ræv, der lagde vejen forbi for at se, hvem der sad der. Selv om jægeren fandt mobiltelefonen frem og tog billeder, lod den sig ikke afskrække, men kom stadigt nærmere, indtil den med snuden helt henne ved jægeren endelig fik stillet sin nysgerrighed.

– Så vendte den roligt om og gik derfra. Men inden den forsvandt, stillede den sig lige op i fineste fotopositur på en lille forhøjning et par meter fra mig og kiggede sig tilbage, som om den ville sige: Fik du nu også det hele med?

Det var en uforglemmelig oplevelse, fortæller Jørgen Juul Pedersen.

... og gik så lidt tilbage og stillede sig i positur.

En schweissprøve afslørede et kuld unger af stor hornugle, der efterfølgende blev ringmærket. Foto: Allan Skriver.

Ugleri mosen

LOVRUP: Da schweisshunderegistret i foråret holdt egnethedsprøver for nye schweisshunde i Lovrup Skov ved Toftlund, var der en uventet overraskelse på et af de udlagte spor. Hunden, der skulle gå sporet på prøven, klarede ikke opgaven og måtte give op. I stedet valgte den erfarne schweisshundefører Allan Skriver, Løgumkloster, at gå sporet med sin hund, da den officielle del af prøven var slut.

– Og pludselig, midt i det hele, sad der tre dununger af den store hornugle og kiggede på os i skovbunden, fortæller han.

At den store hornugle er en

effektiv jæger, vidnede en række bytterester og uglegylp i området om. Blandt andet imponerede det Allan Skriver at finde et uglegylp, hvori der var en hel fanger fra en duehøg, som uglen havde taget.

– Jeg kom efterfølgende i kontakt med ugleeksperten Klaus Dichmann fra Sønderborg, der var meget interesseret i at få ungerne i kuldet ringmærket. Så midt i maj tog jeg derud igen sammen med ham, genfandt ungerne, der nu var blevet noget større, hvorefter han fik sat ringe på dem, fortæller schweisshundeføreren.

Spøjs skydepram

BALLUM: Jagten i Vadehavet har historisk især været drevet ved vadning. Men at der også i et vist omfang har været anvendt skydepram, står der et bevis på hos antikvitetsbutikken Rosenhuset i Ballum, hvor der står en ældre pram lavet af imprægneret kanvas over et træskelet. Op mod fordækket er det en træramme, der kunne tyde på, at det har været muligt at montere en skærm, og at prammen dermed kan have været brugt til kravlejagt. At den har været brugt lokalt, er Rosenhusets in-

dehaver, Pernille Bejer, helt sikker på. – Den stod på loftet på en gård i Vesterende Ballum, og det blev ved handlen oplyst, at den tidligere havde været brugt til jagt og til sejlture til Rømmø, forklarer hun.

Hvornår prammen er bygget, og præcis hvilke jagtformer den har været brugt til, kan hun dog ikke oplyse. Men materialet peger dog på, at den er fra tiden, før glasfiber blev almindeligt brugt, og et godt gæt kunne være 1950'erne eller muligvis endog væsentligt før.

I et hjørne i antikvitetsbutikken Rosenhuset i Ballum står denne gamle jagtpram af imprægneret kanvas.

Hvornår og hvordan pramme af denne type har været brugt i området, er der måske læsere, der kan hjælpe med at svare på.

Er der blandt Jægers læsere personer, der kan hjælpe med at kaste lys over prammens brug eller over tidligere tiders pramjagt i Vadehavet i almindelighed, hører lokalredaktøren for disse sider meget gerne om det.

Den første bukkemorgen

HELE OMRÅDET: Det var ikke de store og prangende bukke, der lå på paraden den 16. maj.

Mange steder samledes jægerne i håb om at kunne vise trofæerne frem, men i år var der nu kun enkelte.

Bogense Land og Strandjagtforening var parate til at tage imod, efterhånden som jægerne dukkede op på Nordfyns Flugtskydningscenter. Desværre havde ingen nedlagt buk, noget forening ikke er vant til.

Bedre så det ud hos Nordfyns Jagtforening, der holdt bukkepрал ved klubhuset i Særslev. Her blev lagt tre bukke på paraden. En af de heldige bukkejægere var Jesper Clausen fra Smidstrup. Han havde nedlagt en buk på ca. 15 kilo kl. 06.18 i nærheden af Søndersø. Jesper går på jagt hos sin far og har i alt nedlagt syv bukke, heraf de fem hos faderen.

– Bukken kom ud af rapsen, hvor jeg så den ud af øjenkrogen, fortæller Jesper. – Den stod på en afstand af 140 meter, og jeg havde kun få sekunders betænkningstid, men det var åbenbart nok.

Også ved Otterup og Omegns Jagtforenings klubhus på Horsebækvej samles sædvanen tro mange jægere. Her blev fire bukke lagt på paraden.

Førstepladsen for den flotteste buk gik til Jesper Jørgensen, der har jagt i Næsbyhoved-Broby.

– Jeg har holdt øje med bukken i et år, siger Jesper, og nu ligger den der. – Den faldt ikke umiddelbart der, hvor jeg havde forventet, men da jeg fandt schweiss, rekvirerede jeg straks en schweisshund. Henrik Nielsen med sin hund gjorde efterfølgende et flot stykke arbejde og fandt hurtigt bukken, der lå forendt. Jeg ville hellere over-

Jesper Clausen hørte til de heldige bukkejægere den 16. maj. Foto: Marianne Andersen.

lade eftersøgningen til en professionel i stedet for at gå rundt i terrænet og fordele færtten over det hele. Det gør det kun sværere for schweisshunden.

Det er jo ingen skam at rekvirere en schweisshund i tvivlstilfælde, og hellere gøre det én gang for meget end én for lidt.

Unge studerende og jægerne

De unge køkkenskrivere fik snittet grøntsager til den helt store guldmedalje. Foto: Marianne Andersen.

ODENSE SØ: Mange unge mennesker vil gerne bruge naturen og have del i de naturoplevelser, der ligger ganske gratis uden for hoveddøren.

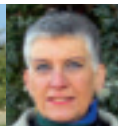
Således også den forening af unge studerende på Syddansk Universitet i Odense (SDU), der er en afdeling af Danmarks Naturfredningsforening (DN). De afholdt arrangement ved Skovsøen i Fruens Bøge i foråret, hvor de håbede på at få lejlighed til at fortælle lidt om, hvad de stod for til nogle af de mange mennesker, der dagligt færdes i området.

Formand for DN afdelingen på SDU, Christine Langager, fortæller: – Vores motiv til sådan en dag er at få flere unge med ud i naturen. Vores studenterafdeling tager sig mest af events og udadrettede arrangementer, og

sådan en dag mener vi selvfølgelig også, at jægerne bør være repræsenteret. Derfor har vi inviteret Danmarks Jægerforbund i skikkelse af naturvejleder Claus Olesen, for vi hører begge til i naturen, og vi vil gerne samarbejde med jægerne. Vores afdeling er kun tre år gammel, men vi er allerede nået langt.

Claus Olesen havde medbragt alt, hvad der skulle bruges til fasanbryst med fintsnittede grøntsager stegt på bål, og som hjælpere stod medlemmer af studentergruppen, der fulgte Claus' anvisninger til punkt og prikke.

Hen på eftermiddagen kunne de mange interesserede tilskuerne med velbehag forsyne sig med smagsprøver og samtidig høre, hvad Claus kunne fortælle om fasanens biologi.

Har du en god historie,
som du mener fortjener offentliggørelse, så tøv ikke med at kontakte Jægers lokalredaktør!

Marianne Andersen · Odensevej 24, Nr. Søby · 5792 Årslev · Tlf.: 65 90 22 20 · E-mail: lokfyn@jaegerne.dk

Unikt område til hundetræning

BLOMMENSLYST: Både to- og firbenede var repræsenteret, da Danmarks største hundetræningsområde i Elmelund blev indviet i april. Det var frugten af et fantastisk samarbejde mellem Vandcenter Syd, Odense Kommune, Naturstyrelsen og Danmarks Jægerforbund.

Området på 21 ha skaber nu mulighed for træning af jagthunde med Elmelund Jagthundetræningsklub som ansvarlig over for Naturstyrelsen.

Niels Christian Johansen, hundekoordinator i kreds 5, bød omkring 100 mennesker velkommen med ordene: – Vi har set frem til denne dag og derfor gjort noget særligt ud af den. Vi kan præsentere et område for jer udelukkende beregnet til jagthundetræning, og det er første gang, der her i landet er brugt jagttegsmidler til sådan et område. Vi guider jer på en

rundtur til fem poster besat med forskellige jagthunderacer. Her vil hundene og deres førere vise nogle af de arbejdsopgaver, vi forventer, en jagthund kan løse.

Efterfølgende bød skovrider Søren Strandgaard, Naturstyrelsen, velkommen og sagde bl.a.: – Tak for invitationen til jer, der står bag det her. Hundefolk er utroligt passionerede, så vi kan glæde os til at se, hvad de viser os i dag.

Også hovedbestyrelsesmedlem i Danmarks Jægerforbund og medlem af hundeuvalget, Stig Egede Hansen, ønskede ikke kun hundefolket tillykke med området, men også borgerne, der her havde fået så smukt et stykke natur.

Efter rundvisningen var der vildtsuppe til alle på denne kolde og blæsende dag.

Hundetræningsområdet kan benyttes af specialklubber for

Martin Grønvald og hans Field Trial Cockerspaniels demonstrerede bl.a. apportering. Foto: Marianne Andersen.

jagthunde samt jagtforeninger. Booking af området sker hos Hans Ole Jensen, daglig leder af

området, på tlf. 50 41 77 13 eller [mail: hojjagt@dlgmail.dk](mailto:hojjagt@dlgmail.dk).

En veloplagt gæsteinstruktør

Hele holdet med jagthundekonsulent Henrik Hove-Jensen (forrest th.) og Kim Garner bagerst i orange jakke. Foto: Marianne Andersen.

VESTFYN: Kim Garner, hundeinstruktør i Sandager-Holevad Jagtforening, ville gerne tilbyde sine kursister en ganske særlig træningsaften. Derfor havde han allieret sig med jagthundekonsulent Henrik Hove-Jensen fra Danmarks Jægerforbund og bedt ham komme til Barløse

Skydebane for at give hundeførerne inspiration til hundetræning.

Kim bød 32 hundeførere velkommen og overgav scenen til Henrik. De fleste jagthunderacer var repræsenteret, og det gav rig mulighed for at høre om dressuren af de forskellige racer.

– I dag kalder vi det ikke grunddressur, men grundfærdigheder, startede Henrik med at sige og fortsatte: – Jeg kan ikke træne jeres hunde for jer, men jeg har nogle værktøjer med, som jeg håber, I kan drage nytte af og bagefter vil huske af tenen som lærerig. Vi skal træne på hundens præmisser, og hundetræning af i dag er ikke som for 35 år siden. Det helt centrale i træningen er et godt forhold mellem hund og fører, hvor også konsekvens er en nødvendighed.

Herefter opfordrede Henrik de tilstedeværende til altid at huske godbidder til hunden, masser af ros og demonstrerede samtidig brugen af en „klikker“. Hundetræning skal udføres med kærlighed, krav og konsekvens, påpegede Henrik.

Derefter gik det ud i terrænet,

og resultatet af Henriks livlige fagter og høje råb til hundeførerne samt „skubben“ omkring med samme, gav da også den ønskede reaktion, men medførte samtidig mangen en latter. Ingen var dog i tvivl om, hvad han mente – heller ikke hundene.

Efter en fornøjelig og særdeles udbytterig aften blev der rundet af indendørs over kaffen med spørgsmål, hvorefter Kim takkede både Henrik og de fremmødte for en oplevelsesrig og samtidig også inspirerende aften.

Se flere nyheder
fra området
i medlemsbladet

Rågeungen havde usædvanlige aftegninger i fjerdragten på både krop og vinger. Foto: Ole Eriksen.

Misfarvet råge

SAKSKØBING: Under forårets regulering af rågeunger i Saks-købing by nedlagde lokalredaktøren nogle håndfulde rågeunger. En af dem skilte sig tydeligt ud fra de øvrige, idet fjerdragten var spættet. Jeg har levet hele mit liv i egne, hvor rågebestanden er tæt og er vokset igennem de sidste mange år, men jeg har aldrig set en råge med en lignende fjerdragt. Heller ingen af de erfarne rågejægere, jeg har talt med, har set fænomenet før.

Hvis nogen skulle have oplevet en råge med lignende farvetegninger, vil jeg gerne høre om det.

Havørn skudt med riffel

SYDSJÆLLAND: Øen Lindholm ligger i Stege Bugt midt imellem Kalvehave på Sydsjælland og Stege på Møn. I mange år har her ligget en forskningsinstitution, hvor man forsker i virus-sygdomme, for eksempel svinepest og mund- og klovesyge. Derfor er øen også lukket land for offentligheden.

I slutningen af marts fandt medarbejdere på øen en død havørn skjult under nogle træpaller. Ørnen blev undersøgt hos DTU Veterinærinstituttet. Her oplyser specialkonsulent og dyrlæge Mariann Chriél, at obduktionen viste, at ørnen var

skudt med riffel i den venstre vinge – et skud, der ikke vurderes som umiddelbart dræbende. Den knuste knogle ses tydeligt på billedet. Havørnens hoved og fødder var skåret af.

Fuglen var i god foderstand, og det fremgik af dens tilstand, at den ikke havde ligget i vandet og altså må være skudt på eller over land.

Efterhånden er der en del ynglende havørne i Sydsjælland og ikke mindst på Lolland-Falster. Hvor den døde ørn stammer fra, var ikke opklaret ved re-daktionens slutning.

Røntgenbillede af havørn skudt med kugle. Der ses tydelige kuglefragmenter omkring skudstedet Foto: DTU Veterinærinstituttet og KU Sund.

Pendulbuk

GULDBORG: Det var faktisk en gammel bekendt, som Søren Poulsen nedlagde på bukkejag-tens premieremorgen.

– Jeg bor på jagtterrænet, som jeg har lejet sammen med tre andre, og hele vinteren har vi kunnet glæde os over besøg af en buk, som vi selvfølgelig kaldte husbukken, beretter Søren Poulsen. Husbukken har en ganske normal opsats, men det havde en bastbuk, der pludselig viste sig i haven, ikke. Der var tale om en såkaldt pendulbuk, hvor den ene stang er normal, mens den anden vokser fremad og/eller nedad.

Nordskoven udgør en stor del af terrænet, og her holdt bukken til. For at give alle lige stor chance for at nedlægge pendulbukken, trak man lod om posterne før bukkepremieren. Søren havde forlods sagt, at den, der trak stigen ved jagtthyten, ville nedlægge bukken med den specielle opsats. Han havde held i lodtrækningen og kunne sætte sig på plads og vente på sin buk.

På et tidspunkt kom bukken

Søren Poulsen skød denne pendulbuk 16. maj i Nordskoven ved Guldborg. Foto: Ole Eriksen.

ud på en mark, men 170 meter er ikke en afstand, som Søren forsøger sig på, og bukken forsvandt i et levende hegn, hvor en skrænt falder to-tre meter ned mod Guldborgund.

Efter et stykke tid kom bukken ud igen, og denne gang kom den på fint skudhold.

– Selve skuddet var ikke svært, og bukken faldt da også efter to-tre skridt, men det var rigtig spændende at kunne se

opsatsen på nærmeste hold, siger Søren Poulsen. – Da kraniet var kogt af, kunne vi se, at rosenstokken havde været brækket – uden tvivl ved en påkørsel, men den var groet fast igen i en skæv vinkel fremefter. Han oplyser, at det lille konsortium har haft jagten siden 1987, og at alle jagtnaboer er enige om at være tilbageholdende med afskydningen. Derfor er der også ganske pæne bukke i området.

Har du en god historie, som du mener fortjener offentliggørelse, så tøv ikke med at kontakte Jægers lokalredaktør!

Ole Eriksen · Kaløgråvej 18, Kallø, 4990 Saksøbing · Tlf.: 54 70 48 89 · Mobil: 40 15 93 37 · E-mail: lokvest@jaegerne.dk

Sjældnen familieførøgelse

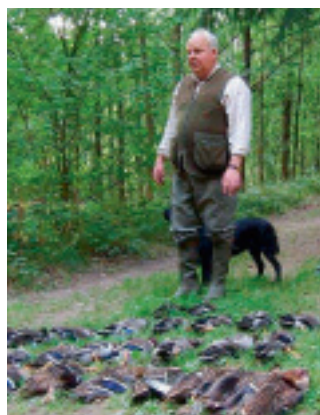
SYDLOLLAND: De tv-overvågede havørne i Saksfjed Inddæmning bliver ved med at levere overraskelser. Først blev parrets to æg taget af en husmår – endda for rullende kamera. Ornitologerne, der overvåger parret, forventede, at der ikke ville komme ørneunger i reden i år, det er nemlig meget sjældent, at havørne lægger et nyt kuld, når de har mistet det første.

Det er ikke desto mindre sket. Hunnen har igen lagt to æg, i det ene tilfælde kunne man følge det sjældne øjeblik på skærmen. Og i slutningen af maj klækkede begge æg,

og ungerne kunne følges live fra redekanten. Ifølge Kim Skelmosen, der er projektleder på Dansk Ornitologisk Forenings Projekt Ørn, er der tale om „en lille sensation“.

Hvis alt går vel, vil man, når disse linjer læses, kunne se ørneunger på live tv på www.dof.dk. Hvis altså ikke en sulten mår eller andet rovdyr med smag for havørneunger kommer forbi.

Under alle omstændigheder har kameraet ved ørnereden været alle pengene værd og givet masser af oplevelser til adskillige tusinde seere.

Jægeren på billedet hedder Niels Flemming Jensen. Privatfoto

Rettelse

I maj nummeret bragte vi på disse sider en artikel om en jæger, der har været medlem af samme jagtkonsortium i 50 år. Desværre blev jægeren omtalt som Niels Flemming Rasmussen. Dette er imidlertid ikke korrekt. Niels Flemmings efternavn er Jensen. Jeg beklager fejlen og de ulemper, det eventuelt måtte have medført.

Se flere nyheder fra området i medlemsbladet

Niklas Bring Nielsen har været på bukkejagt to gange i sit liv og har nedlagt to bukke. Denne nydelige seksender er fra 16. maj i år. Foto: Ole Eriksen.

Forfulgt af held

VESTFALSTER: Nogle jægere er heldigere end andre. 17-årige Niklas Bring Nielsen er en af dem. Ligesom utallige andre bukkejægere var han på plads, da bukkejagten startede 16. maj.

– Min nabo, Morten, har jagt-tegn, men ikke riffeltegn, men han ville gerne med på bukkejagt, og da jeg ikke var fyldt 18 og måtte gå på jagt alene, passede det jo fint, siger Niklas Bring Nielsen. Naboen var oven i købet så flink at lægge revir til jagten. De to satte sig i et skydetårn ved et skovhjørne, men ud over nogle skovduer og en hare, viste der sig ikke noget. Efter et stykke tid gik de to naboer i gang med de medbragte madpakker. Ifølge Niklas støjede det en del, men det skræmte åbenbart ikke den buk, der pludselig kom ud af skoven et stykke inde på naboreviret. Den gik i skoven igen og passerede nu bag om jægerne bare 10 meter borte.

– Skyd, sagde Morten, da buk-

ken lidt efter kom ud på marken, han var mere tændt end jeg, fortæller Niklas, der skød bukken, mens den langsomt gik 70 meter borte. Den gik 10 meter, standsede og svajede lidt, før den faldt, da var klokken 6.30.

Det var Niklas' anden buk og kun anden gang, han var på bukkejagt i hele sit – indtil videre – korte jægerliv.

I 2014 bestod han riffelprøven 29. maj og nedlagde sin første buk 30. maj om morgenen. Niklas har åbenbart en indbygget bukkemagnet, for et par dage senere tog han med på bukkejagt – uden riffel – hos sin mor. Her var der ikke set en buk i lange tider. Da Niklas først var på pletten, kom en gaffelbuk forbi.

– Jeg går også lidt på jagt med hagl, men jeg foretrækker riffel-jagt. Det er mest hyggeligt, når man ikke skal skynde sig hele tiden, forklarer Niklas.

Vådeskud

NÆSTVED: Premieren på årets bukkejagt bød desværre på to vådeskud, der begge var tæt på at koste menneskeliv. Ved Hyllinge vest for Næstved var en 53-årig, erfarne jæger på bukkejagt 16. maj om aftenen.

På et tidspunkt afgav han et skud, der gik gennem et vindue på en ejendom 400-500 meter borte. Til alt held havde husets mandlige beboer netop passeret vinduet, da projektilet slog ind. Skudet traf så tæt på den 44-årige mand, at han efterfølgende har fået fjernet rester af projektilet fra hals og kind.

Den uheldige jæger erkendte omgående sin fejl og har senere besøgt familien for at give en undskyldning.

Hvad der herefter sker i sagen, er uvist. Hvis der rejses tiltale, kan der blive tale om bøde eller fængselsstraf.

Skarvkolonien er væk

SALTHOLM: I 2014 var det første gang i 20 år, der ikke var en skarvkoloni på Saltholm. Skarverne havde holdt flyttedag og var rykket til nabøen Peberholm, der er en kunstig ø, skabt som en del af Øresundsforbindelsen. Skarverne er sandsynligvis flyttet på grund af de mange unge ikkeynglende havørne, der holder til i området. Det er nok ikke særligt attraktivt at ligge der under åben himmel med så store rovfugle svævende over sig konstant, udtaler vildtkonsulent Sven Norup. – På Peberholm yngler skarverne under nogle selvsåede pilebuske, så de ikke er så synlige set fra oven.

Københavns Lufthavn har i alle årene sprøjtet skarvægene, da man af hensyn til flysikkerheden i Kastrup lufthavn ikke ønsker en stor skarvkoloni så tæt på lufthavnen. Set fra naturens side, så er det meget godt, at skarverne nu ser ud til at være flyttet for alvor, da det giver meget mindre forstyrrelse for det øvrige fugleliv, siger Sven Norup. – Da skarverne yngede på Saltholm, skulle vi sejle ind midt i reservatet og forstyrrede selvfølgelig de øvrige fugle, der yngler der. På Peberholm tager man motorvejen direkte til kolonien uden at forstyrre det øvrige fugleliv.

På Peberholm yngler skarverne under nogle selvsåede pilebuske, så de ikke er så synlige set fra oven. Foto: Sven Norup.

I skrivende stund er eftersøgningen afsluttet, og der er ikke fundet tegn på, at der er ræve på Bornholm. Foto: Peter Lassen.

Ræve eller ej?

BORNHOLM: De fleste bornholmere ved, at der grundet en epidemi med ræveskab for cirka 30 år siden stadigvæk ikke findes ræve på øen.

I hvert fald ikke officielt – men med jævne mellemrum dukker der historier op om, at det lille firbenede rovdyr med de store ører og den buskede hale er set i den bornholmske natur.

Der er også igennem årene gjort et par fund af døde ræve. Men skeptikere mener, at der er tale om ræve, der er fragtet over til Bornholm af lokale spøgefugle.

En anden historie går på, at en

jæger havde fundet en død ræv i Sydsverige og taget den med til Bornholm for at træne sin jagthund.

For at få belyst spørgsmålet om rævens mulige tilstedeværelse på øen fik biolog Anders Kofoed af TV 2/Bornholm til opgave at finde beviser. Rævejagten, der har foregået hele foråret med kamera og de nyeste DNA-teknikker, har nu fået Anders Kofoed til forsigtigt at konkludere, at selvom det stadigvæk ikke kan udelukkes, at der findes ræv på Bornholm, er der ikke kommet nyt frem, der tyder på, at de er der.

Nikolaj Kirk på museum

HØRSBOLM: Årets Farmers' Market på Dansk Jagt- og Skovbrugsmuseum søndag den 6. september har „Nak og Æd“-kokken Nikolaj Kirk på scenen, hvor han laver vildtmd med udfordringer: Hvad smager naturen af lige nu, hvordan kan vi bruge de skæve udskæringer af

hjortevildtet, hvilke urter og svampe fra skoven kan vi bruge lige nu?

Markedet bugner af lokalproduceret kød og grønt, og firmaer inden for f.eks. boligindretning, ølbryggeri og alternative løsninger i træ, en importør af portvin på egefade og mange andre spændende forretninger er inviteret med.

Hele familien kan være med, blive inspireret til nye projekter i køkkenet og købe delikatesser

Kokken Nikolaj Kirk er på scenen søndag den 6. september. Foto: Privatfoto.

med hjem, og der er – som altid på Dansk Jagt- og Skovbrugsmuseum – mulighed for at være med selv: Medbring æbler fra haven og få dem mostet, lad børnene klappe de levende dyr fra Søsterbro Mølle forsøgsgård, kør en tur på ladet af Fergusonstraktoren, smed dit eget grillspyd, og prøv tre-d-buejagtbanen.

Tid og sted: Søndag den 6. september kl. 10-16. Dansk Jagt- og Skovbrugsmuseum, Folehavevej 15, Hørsholm. www.jagt-skov.dk / www.facebook.com/jagtskov.dk.

Se flere nyheder fra området i medlemsbladet

Har du en god historie,
som du mener fortjener offentliggørelse, så tøv ikke med at kontakte Jægers lokalredaktør!

Peter Lassen · Dyrehaven 1, 2800 Lyngby · Tlf.: 45 80 54 46 · E-mail: lokost@jaegerne.dk

Den perfekte debut

VIG: Josephine Marie Rosendal Mortensen på 19 år, der går på jagt ved Vig i Vestsjælland, har sendt redaktionen en fin beretning med mange iagttagelser om hendes debut som bukkejæger.

„Det er d. 15. maj – dagen inden jægernes helligdag, hvor bukkejagten går ind. Jeg er spændt, og jeg glæder mig til den dag, der skal komme i morgen. Mine tanker er kun på bukkejagten – jeg låser mig sågar ude af min lejlighed i ren forvirring. Jeg havde fået medejertiladelse til min kærestes 308'er, og jeg bestod riffelprøven for tre uger siden, så jeg er klar. Jeg har i tiden op til bukkejagten repareret skydestiger og sat skydetårne op på min fars jorder, hvor jeg går på jagt sammen med min bror. Vi har også siddet ude i terrænet en enkelt aften, hvor vi så en lille buk samt en masse spor fra andre dyr, så vi var ikke i tvivl om, at de var der.“

Josephine beskriver sin glæde ved den stille jagt – fra forberedelserne, til byttet nedlægges efter flere dages jagt med oplevelse efter oplevelse.

„Den 18. maj skyder min kæreste en buk på sin jagt tidligt om morgenen, hvilket betyder, at jeg frit kan bruge riflen resten af dagen. Jeg kører ud til stedet, hvor jeg så en bastbuk, men han er der ikke. Kl. 11 sætter jeg mig igen i skydestigen i terrænet, hvor jeg for to dage siden så en gaffelbuk. Den 16. så jeg ham ved 12.30 tiden, så mit gæt er, at

han går der og græsser omkring middagstid for efterfølgende at hvile sig i fred hos naboen, hvor der ikke er nogen til at forstyrre ham. Jeg skruer kikkerten helt ned til 4,5, for hvis han dukker op der, hvor jeg så ham sidst, er han tæt på mig. Kuglefanget vil også være godt – jeg vil skyde ned i jorden. Efter blot et kvarter i skydestigen ser jeg noget bevæge sig til højre for mig nede for enden af bakken. Der er 100 meter derned. Det er bukken fra i lørdags – det kan jeg se uden kikkert – men lige nu står han på toppen af et gærde hos naboen. Han spiser bølgeblade. Jeg håber på, at han vil tage de to skridt ned fra gærdet og ind på min jagt. Gør han det, vil jordgærdet være et perfekt kuglefang, og afstanden til ham er næsten, som jeg har trænet ved skydning til mål på skydebanen. Det er perfekt. Forsigtigt vender jeg min sikrede riffel mod ham for at se på ham gennem kikkertsigtet, som jeg har skruet op til 11. Jeg kan ikke finde ham i sigtet, så jeg tager hovedet op og kigger efter ham. Han har – ligesom jeg ønskede – flyttet sig ind på min jagt, og han står med siden til. Lige over hans hoved er en bøgegren med grønne blade, men over grenen titter toppen af hans opsats frem, og jeg er sikker på, at det er en buk. Jeg afsikrer riflen og tager sigte. Jeg ved, at jeg kan ramme. Jeg har trænet mange gange på skydebanen, og jeg har aldrig skudt uden for det lille

Bukken er en ulige seksender, og der er faktisk anlæg til endnu en sprosse på den stang, der har tre sprosser, men der kan ikke hænges et jagthorn på den fjerde. Privatfoto.

A4-ark, som skydeskiven er printet på. Jeg har ved træning skudt roligt, præcist og samlet. Forsigtigt trykker jeg på aftrækkeren, og den går af. Jeg ser bukken løbe fremad, mens han falder på forbenene. Nu kommer min bukkefeber. Jeg ved, at man skal repetere og overveje at give et andet skud, hvis bukken løber, men jeg når det ikke, før han er væk. Fuldstændig rystende åbner jeg riflen og griber patronhylstret. Jeg tager magasinet ud, begiver mig ned ad stigen og løber ned til skudstedet for at finde bukken liggende 15 meter længere op ad bakken omgivet af blod. Han er død. Jeg har ikke fået kniven med, så jeg ringer til min kæreste for super stolt og rystende at spørge, om han ikke lige kommer over med kniven. Han ved, hvad det betyder; jeg har skudt en buk. Jeg begynder at svede, og jeg smiler

over hele ansigtet. Jeg er glad. Jeg har skudt min første buk, og den er stor. Jeg slæber bukken ud på marken i solskinet og får taget et par billeder.

Med min kæreste som guide opbrækker jeg bukken. Senere skinner vi den og parterer den. Jeg sætter pris på kødet, og det bruges, som var det oksekød. Hovedet skal sendes til en konservator og hovedmonteres, så jeg for evigt har min første buk som minde hængende i stuen. Denne oplevelse med at skyde en buk – og så oven i købet en halvstor en – gjorde al ventetiden de forrige dage det hele værd. Resten af dagen er jeg flyvende, glad og lykkelig. Jeg har haft en god oplevelse med min første riffeljagt, jeg er blevet bidt af det og det sus, man får. Jeg er sikker på, at dette bestemte ikke er min sidste bukkejagt!“

Knæk og bræk!

Ynglende havørn i Odsherred

NYKØBING SJÆLLAND: Et ungt havørnepar har i flere år holdt til ved Nykøbing Sjælland, men for første gang er det i år lykkedes for dem at få en unge.

Ørneungen blev første gang set den 17. maj i den store rede, der befinder sig i Ulkerup Skov syd for Nykøbing Sjælland, og

man har kunnet se de voksne havørne flyve med mad til ungen. Naturstyrelsen opfordrer publikum til at holde afstand til reden, så ørnene får fred og ro.

– Ørnene er meget sky, og man må endelig ikke forsøge at komme tæt på reden. Hvis ørnene føler sig generet, er der en

stor risiko for, at de opgiver at få ungen på vingerne. Så vi opfordrer skovgæster til at blive på skovvejene, der ligger på sikker afstand af reden, siger skovrider Jens Peter Simonsen fra Naturstyrelsen i Vestsjælland.

Reden er svær at få øje på gennem bladene i den tætte skov,

men der er til gengæld gode muligheder for at se de voksne ørne i luften omkring skoven. Endnu større er chancen for at se ørnene ved det nærliggende fugle-reservat ved Hov Vig, hvor ørnene flere gange om dagen flyver ud for at jage fisk og blishøns.

Det er 100 år siden, der sidst har været ynglende havørne i Odsherred.